

τὸν πατρίκιον Γεώργιον καὶ ἄλλους τῶν ἐν τέλει. Ὁ χαγάνος ἐδέχθη αὐτοὺς μετὰ πολλῆς ὑπεροψίας καὶ ἀφῆκεν ἱσταμένους ὀρθοὺς, ἐνῶ τρεῖς πρέσβεις πέρσαι ἐκάθητο παρ' αὐτῷ λαμπρῶς ἱματισμένοι. «Ἴδού, εἶπεν ὁ ἀγέρωχος βάρβαρος, ἰδοὺ οἱ πέρσαι ἐπρέσβευσαν πρὸς ἐμὲ ἐτοίμους ἔχοντες νὰ μοι δώσωσι τρισχιλίους μαχητάς. Ἐὰν λοιπὸν θέλετε νὰ λάβῃ ἕκαστος τῶν ἐν τῇ πόλει ἐν ἱμάτιον καὶ ἐν ὑποκάμισον, ἡμπορεῖτε νὰ περάσετε εἰς τὴν Ἀσίαν, ἀφήνοντες εἰς ἐμὲ τὴν πόλιν καὶ τὴν περιουσίαν ὑμῶν. Οἱ σύμμαχοι καὶ φίλοι μου πέρσαι, δὲν θέλουσιν ἀδικήσαι ὑμᾶς καὶ θέλουσιν ἐπιτρέφει νὰ ὑπάγετε ὅπου βούλεσθε. Ἄλλως δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ σωθῆτε, παρεκτός ἐὰν γίνετε ἰχθύες ἵνα ἀπέλθῃτε διὰ θαλάσσης ἢ πτερωτοὶ ἵνα ἀπέλθῃτε εἰς τὸν οὐρανόν. Ὁ βασιλεὺς ὑμῶν, ὡς λέγουσιν αὐτοὶ οἱ Πέρσαι, ἢ φυγὰς εἶναι ἢ αἰχμάλωτος, οὐδὲ δύναται νὰ πέμψῃ εἰς ὑμᾶς ἐπικουρίαν τινά». Εἰς ταῦτα ὁ πατρίκιος Γεώργιος ἀντιπαρετήρησεν ὅτι οἱ Πέρσαι οὗτοι δὲν λέγουσιν ἀλήθειαν, διότι ὁ βασιλεὺς καὶ ἐπικουρίαν ἡμῖν ἐξαπέστειλε, καὶ αὐτὸς ἐν τῇ χώρᾳ αὐτῶν ἐστὶν ἐξολοθρευτὴς αὐτήν. Τότε εἰς τῶν Περσῶν παροξυνθεὶς ὕβρισε τὸν πατρίκιον Γεώργιον, ὁ δὲ ἀπεκρίθη ὅτι «σὺ με οὐχ ὑβρίζεις ἀλλ' ὁ χαγάνος». Παρετήρησαν δὲ καὶ τοῦτο εἰς τὸν χαγάνον οἱ πρέσβεις μετὰ τινος εἰρωνείας, ὅτι, ἐνῶ τοσαῦτα περὶ αὐτὸν στρατοπεδεύουσι πλήθη, τίνα χρεῖαν ἔχει τῆς τῶν τρισχιλίων Περσῶν βοήθειας καὶ ἐπὶ τέλους συμπεραίνοντες ἐπρόσθεσαν· «Ἡμεῖς τὴν πόλιν οὐδέποτε ἐῴμεν· ἡμεῖς γὰρ προσδοκῶντες ὅτι καιρίον τι λαλοῦμεν ἐξήλθομεν πρὸς σέ. Ἐὰν οὖν μὴ θέλῃς τὰ πρὸς εἰρήνην μεθ' ἡμῶν λαλῆσαι, ἀπόλυσον ἡμᾶς».

Οὕτω διαλυθείσης ἀπράκτου καὶ τῆς τελευταίας ταύτης ἀποπειρας περὶ συμβιβασμοῦ, ἐπανελήφθησαν αἱ ἐχθροπραξίαι. Ἄλλ' εἰς μάτην οἱ Ἀβάρες μετεχειρίσθησαν ἀπάσας τὰς ἐν χρήσει τότε πολιορκητικὰς μηχανάς· αἱ ἔφοδοι αὐτῶν ἀπεκρούσθησαν αὐθις. Εἰς μάτην, ὡσαύτως οἱ Σλαῦοι ἐπεχείρησαν καὶ πάλιν διὰ μονοξύλων νὰ κοινωνήσωσι μετὰ τῶν ἐπέκεινα τοῦ Βοσπόρου ἐστρατοπεδευμένων Περσῶν, ἵνα μεταφέρωσιν αὐτοὺς εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν παραλίαν ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ συμπράξωσι μετὰ τῶν Ἀβάρων εἰς τὴν πολιορκίαν· τὰ πλοιάρια ἐκεῖνα κατεστράφησαν ὑπὸ τοῦ περὶ Κωνσταντινούπολιν στόλου, ὅσοι δὲ τῶν Σλαύων περιεσώθησαν, καταποθηθέντες ὑπὸ τῆς δεινῆς συμφορᾶς ἦν ὑπέστησαν, ἐγκατέλιπον τὸ στρατόπεδον τῶν συμμάχων αὐτῶν. Ὁ χαγάνος ἦτο ἔξω φρενῶν διὰ τὴν ἐπανελημμένην ταύτην ἀποτυχίαν ἦν συνεπλήρωσεν ἔξοδος ἀπὸ ξηρᾶς ἐπαγαθοῦσα δεινὴν τῶν Ἀβάρων τροπὴν. Ἄλλ' ὅση καὶ ἂν ἦτο ἡ παραφορὰ αὐτοῦ ὁ χαγάνος ἐνόησεν ὅτι οὐδὲν δύναται νὰ κατορθώσῃ καὶ ἀπεφάσισε νὰ ἀναζεύξῃ· ὅθεν τὴν νύκτα τῆς 7 πρὸς τὴν 8 Αὐγούστου διέλυσε τὰς μηχανάς, ἔκαυσε τοὺς κινητοὺς πύργους καὶ ἀνέτρεψε τὰ ὀχυρώματα τοῦ στρατοπέδου του. Τὴν δὲ ἐπιούσαν, πρὶν ἀναχωρήσῃ, ἐζήτησε νὰ ἔλθῃ αὐθις εἰς συνέντευξιν μετὰ τῷ μαγίστρῳ Βῶνου. Ἄλλ' ὁ μάγιστρος ἀπεκρίθη ὅτι ἦτο ἐξῴρας· ὅτι δὲν ἔχει πλέον ἐξουσίαν νὰ συνθηκολογήσῃ μετ' αὐτοῦ· ὅτι ὁ ἀδελφὸς τοῦ εὐσεβεστάτου δεσπότη κατατροπώσας τὴν δευτέραν περσικὴν μοῖραν ἐπέρχεται μετὰ τοῦ θεοφυλάκτου στρατοῦ καὶ ἀντιπεράσας θέλει παρακολουθήσῃ τὸν χαγάνον μέχρι τῆς χώρας αὐτοῦ, ὅπου δύναται νὰ λαλήσωσι πρὸς ἀλλήλους. Ταύτην δὲ λαβὼν τὴν ἀπάντησιν ἐπέσπευσεν ἔτι μᾶλλον ὁ χαγάνος τὴν ἀναχώρησιν αὐτοῦ.

Τοιαύτη ὑπῆρξεν ἡ ἔκβασις τῆς πρώτης πολιορκίας ἦν ὑπέστη ἡ μεγάλη τοῦ μεσαιωνικοῦ ἑλληνισμοῦ πρωτεύουσα· ἔκβασις ἀειμνήστος, διότι, ἂν ἡ Κωνσταντινούπολις ὑπέκυπτεν εἰς τοὺς Πέρσας, ἐπειδὴ μετ' οὐ πολὺ οἱ Πέρσαι ἐφάνησαν ἀνίκανοι ν' ἀντισταθῶσιν εἰς τοὺς μωαμεθανούς, μετὰ τῶν Περσῶν ἤθελε καὶ ὁ ἑλληνισμὸς ὑποκύψει